

strationskrævende og ofte fører til mærkelige og inkonsekvente resultater, jfr. til eksempel vedlagte kopi af udklip fra dagbladet „Aktuelt“ den 8. december 1965.

Yderligere ønsker vi at pege på de særlige regler, der blev gennemført ved lovrevisionen i 1963.

Vi finder det forkasteligt, at folketinget for at tilfredsstille snævre bryggeriinteresser gennemførte endog meget vidtgående bestemmelser i en lov, der i forvejen var stærkt restriktiv. Vi finder det urimeligt, at netop dette område beskyttes mod konkurrence, herunder udenlandsk konkurrence. Selv om der virkelig skulle kunne opstilles en argumentation for, at vi specielt på beværterområdet skal hylde en nationalisme, stiller vi os skeptisk overfor om disse restriktioner faktisk kan hindre udenlandske interesser i at trænge ind på det danske marked. Derimod er det helt klart, at reglerne effektivt rammer andre tilfælde, hvor danske virksomheder forsøger at foretage fornuftige dispositioner på beværterområdet.

Til eksempel vil vi her nævne, at HB i 1961 sammen med 2 andre organisationer dannede et aktieselskab med det formål at oprette en cafeteria-ring, der skulle etablere en række moderne cafeterier med billig og god mad, jfr. lovens § 8, stk. 1. Inden lovrevisionen i 1963 lykkedes det for det pågældende selskab at etablere 2 sådanne cafeterier. Da HB forhandler drikkevarer, vil oprettelse af nye cafeterier formentlig kræve handelsministerens dispensation, og ved en fornyelse af selskabets bevilling kræves i hvert fald dispensation fra ministeren.

Under sådanne usikre vilkår har selskabet selvfølgelig ikke lyst til at foretage yderligere investeringer, så meget mere som en bemærkning ved lovens behandling i 1963 fra folketingsmedlemmet hr. Ove Weikop fik den daværende handelsminister hr. Hilmar Baunsgaard til — uden indsigelse fra nogen af ordførerne — at sige, at han personlig ville gå ind for en afvikling af HB-cafeterierne.

Dette ordskifte og andre bemærkninger ved behandlingen i folketinget viser klart, at de i 1963 vedtagne bestemmelser har et langt videregående formål end at hindre udenlandsk konkurrence. Vi finder, at det vil være rimeligt, sundt og naturligt, at HB og/eller andre gør en indsats for oprettelse af billige madsteder i tidssvarende omgivelser. Vi vil mene, at adskillige kvarterer i København og i mange provinsbyer har et behov for sådanne cafeterier, hvor specielt ungdommen og de enligt stillede får et alternativ til det traditionelle ølstuemiljø.

Vi henstiller alvorligt til udvalget nu at søge gennemført en gennemgribende reform af beværterlovgivningen. Det er urimeligt at opretholde en lovgivning, der ikke tjener ønskelige og fornuftige formål.

Det må være rigtigt at henføre beværternæringen under den almindelige næringslov og at frigøre politiet, kommunalbestyrelsen og andre offentlige myndigheder for en omfattende administration, der samtidig er en betydelig belastning for borgerne.

Også på beværterområdet er der i høj grad behov for en liberal og forbrugervenlig kurs.

Brugsforeningen HB

Kaj Nielsen.

Til orientering for udvalgets medlemmer skal oplyses, at Brugsforeningen HB, hvis virksomhed nu er udstrakt til næsten alle

store byer i Danmark, har ca. 380.000 medlemmer og en årsomsætning på ca. 900 mill. kr. fordelt på 400 butikker.

Til folketingsudvalget vedrørende bl. a. ændringer i beværterloven,